

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. (sněmovní tisk č. 210)

Vláda na své schůzi dne 10. července 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. (sněmovní tisk č. 210), a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z těchto důvodů:

1. Vláda má za to, že předložený návrh zákona představuje nekoncepční výjimku ze stávajícího pojetí personálního vymezení subjektů s povinností uveřejňovat smlouvy v registru smluv, které je založené na stanovení dané povinnosti konkrétním subjektům či druhům subjektů z řad právnických osob veřejného práva, popřípadě právnickým osobám majícím významný vztah k veřejnoprávním korporacím. Povinnost k uveřejnění smluv v příslušném registru přitom příslušným subjektům vzniká zásadně bez ohledu na předmět jejich činnosti či předmět smlouvy. Návrh do této koncepce podle názoru vlády neorganicky vnáší materiální pohled, podle něž mají být dané povinnosti zproštěny určité subjekty, které jsou zřízeny k výkonu určité činnosti.
2. Návrh zákona podle názoru vlády zakládá nedůvodnou nerovnost v rámci kategorií subjektů podle § 2 odst. 1 písm. c), h) a n) zákona o registru smluv. Státní příspěvkové organizace a příspěvkové organizace územně samosprávných celků jsou zřizovány typicky i k realizaci řady dalších činností, jako například knihovny, muzea, galerie, divadla, u nichž mohou být uváděné důvody administrativní zátěže přinejmenším stejně platné. Nedůvodnou nerovnost by návrh založil i ve vztahu k obdobným subjektům v rámci školského sektoru, a to s ohledem na skutečnost, že zřizovatelem školy nebo školského zařízení může být i dobrovolný svazek obcí. Kromě toho se navrhovanou úpravou ve vybraném sektoru oslabuje regulace, jejímž cílem je kontrola nakládání s veřejnými prostředky, aniž by byly vyhodnoceny dopady takového opatření. Přitom patrně nebyly uváženy alternativní prostředky, jimiž

by mohla být zmiňovaná administrativní zátěž snížena například tím, že by za dané právnické osoby zajišťoval uveřejňování smluv v registru jejich zřizovatel.

3. Vláda upozorňuje, že předkladatelé nikterak nezohledňují skutečnost, že z povinnosti zveřejnění prostřednictvím rejstříku smluv jsou již v současnosti vyloučeny smlouvy, kde je stranou příspěvková organizace zřízená obcí, která nevykonává rozšířenou působnost, nebo právnická osoba, kde má taková obec sama nebo s jinými takovými obcemi většinovou účast (§ 3 odst. 2 písm. l) zákona o registru smluv). Z hlediska územní samosprávy tak navrhovaný zákon směřuje pouze na školské právnické osoby a příspěvkové organizace zřizované obcí s rozšířenou působností nebo krajem.
4. Za problematický považuje vláda bod 2 přechodných ustanovení, neboť z navržené úpravy by vyplývalo, že v rejstříku by byla nadále zveřejněna původní smlouva, její změny či zrušení by však již uvedeny nebyly. Osoby nahlížející do registru smluv by tak mohly být uvedeny v omyl. Nepřesné je také tvrzení obsažené v důvodové zprávě k návrhu uvádějící, že „je-li některou z dalších stran smlouvy jiný z povinných veřejnoprávních subjektů uvedených v § 2 odst. 1, zajistí zveřejnění tento jiný subjekt“. Nastane-li výše uvedená situace, mají povinnost zaslat smlouvu správci registru smluv alternativně všichni účastníci smlouvy, tedy i školy a školská zařízení, na něž by dopadala navrhovaná výjimka.